

Тарабукіна Олена Миколаївна
старший викладач
Житомирський державний
технологічний університет
Україна, м. Житомир

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ РЕГІОНУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

The management of investment attractiveness of regions as necessary condition for survival of economy our country is considered in the article.

При здійсненні інвестиційної діяльності інвестори для успішного інвестування спираються на показники, що характеризують інвестиційну привабливість країн і регіонів. Саме вона виступає ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності регіону, забезпечення високих і стійких темпів соціально-економічного росту, яких неможливо досягти без додаткового капіталу.

На сьогодні для ефективного розвитку держави обсяг внутрішніх фінансових ресурсів є недостатнім. При практично повній відсутності власних засобів велике значення мають іноземні інвестиції. Сьогодні ситуація ускладнюється тим, що Україна переживає не найкращі часи: гостра політична та економічна криза, соціальні вибухи в суспільстві, наявність геополітичного конфлікту з Російською Федерацією – все це негативно впливає на її інвестиційну привабливість, а отже і на обсяги залучених інвестицій. У зв'язку з цим питання управління інвестиційною привабливістю регіонів як найважливішого елементу процесу активізації інвестиційних процесів здобуває особливу актуальність і значимість.

Наразі залучення інвестицій у вітчизняну економіку - питання її виживання. А обсяги інвестицій в Україну напряму залежать від рівня її інвестиційної привабливості. Тому, будь-яке, навіть саме незначне, її підвищення - це додаткові засоби, що дозволяють зробити крок до виходу із кризи.

Традиційне поняття інвестиційної привабливості означає наявність таких умов інвестування, які впливають на переваги інвестора у виборі того або іншого об'єкта інвестування. Узагальнюючи накопичений досвід, можна виділити стабільний ряд факторів, що визначають інвестиційну привабливість регіону: ресурсно-сировинний, виробничий, споживчий, інфраструктурний, інтелектуальний, інституціональний, інноваційний, тощо [2].

Принциповий недолік такого традиційного підходу полягає в тому, що інвестиційна привабливість регіону розглядається як даність, що практично не припускає можливість активної зміни: аналіз зазначених факторів і ризиків показує, що ці можливості досить обмежені і їх не можливо швидко змінювати.

Крім того переваги того чи іншого фактора – категорія суб'єктивна, що залежить від ступеня зацікавленості самого інвестора. У контексті нашого дослідження це означає, що на основі переваг факторів неможливе створення єдиної технології управління інвестиційною привабливістю: те, чому віддадуть перевагу одні інвестори, не здасться привабливим іншим. Тому, у рамках такого підходу можна вести мову тільки про обмежені одиничні можливості підвищення інвестиційної привабливості регіону, але не про масову технологію її управління.

Зауважимо, що про відсутність такої технології свідчить той факт, що за останні роки Україна так і не покращила своєї позиції на світовому ринку. Крім того, індекс інвестиційної привабливості України за підсумками четвертого кварталу 2013 року впав до рекордно низького рівня, зафіксованого за п'ять років його існування і склав 1,81 бала з п'яти можливих [1].

Управління інвестиційною привабливістю в масштабах регіону - це, насамперед, управління тенденціями. Регіон стане привабливим для масового інвестора тільки тоді, коли зробить пріоритетним завданням зміну таких ключових орієнтирів української економіки, як стратегічність діяльності, цілеспрямованість розподілу ресурсів і надійність системи управління, та власними діями доб'ється того, що поширення цих орієнтирів за об'єктами нашої економіки стане стійкою тенденцією.

Цілеспрямований вплив регіональної влади на умови, що підвищують надійність і ефективність інвестицій, забезпечення прозорості діяльності на всіх рівнях, протекціонізм стосовно ефективних інвесторів – усе це й буде тим самим управлінням інвестиційною привабливістю економіки регіону.

Об'єктивні інтереси впливають із сутності інвестиційного процесу: будь-який інвестор, без усяких сумнівів, зацікавлений у надійності й ефективності власних вкладень. Отже, технологія управління інвестиційною привабливістю, побудована на обліку цих об'єктивних інтересів, буде працювати на будь-якому рівні й у будь-якому місці. І справа не в тому, щоб тільки догодити інвесторам. Управління інвестиційною привабливістю тотожно управлінню розвитком регіону, тобто крім об'єктивного інтересу інвесторів, тут явно є присутнім об'єктивний інтерес суспільства.

Таким чином, збіг інтересів суспільства з інтересами інвесторів виводить завдання управління інвестиційною привабливістю з розряду часток у розряд суспільно значимих цілей, а специфіка теперішнього моменту робить її не просто ключовою, але й над пріоритетною.

Список використаних джерел:

1. Індекс інвестиційної привабливості України. Європейська Бізнес Асоціація [Електронний бізнес] // Режим доступу: <http://www.eba.com.ua/uk/about-eba/indices/investment-attractiveness-index>.
2. Офіційний сайт Міністерства економіки України. Інвестиційний клімат в Україні [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://www.me.gov.ua/control/uk/publish/category/main?cat_id=36525.